

[Gade]

reslår her? Hvis der er det, er det, som om det hele bliver meget klarere. Så er der ikke bare tale om, at regeringen ikke retter sig efter flertallet i beretningen fra 3. juni 1987 – det flertal, som bestod af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF – nej, så løber man også fra det, man selv sagde, og det synes jeg da er interessant. Forsvaret for det skulle være nogle EF-regler, som først er kommet nu – det skal jeg komme tilbage til. Det virker lidt absurd, og det handler nok heller ikke om det, når det kommer til stykket.

Hele den diskussion om marginaljord, vi står over for her, startede jo, da EF's grønbog om nedbringelse af overskudsproduktion kom, og i virkeligheden kan man sige, vi fik århundredets miljøchance for at vende en udvikling væk fra miljøødelæggende produktionsformer og naturødelæggelse til at udnytte chancerne for at skabe et bedre miljø og få skabt ny natur. Udnytter vi nu den chance her i Danmark? Ja, i beskedent omfang, men jeg synes ikke, man i tilstrækkeligt omfang tager udgangspunkt i, at det i virkeligheden var den samlede landbrugsdrift, man skulle gøre mere økologisk og mere miljøvenlig.

Der er den risiko i det, vi er i gang med her, at vi får en sektoropdeling, en sektortænkning, hvor vi siger: her er nogle mere eller mindre naturmæssige reservater, som er rigtige, og så er der det andet – det land, som med stor risiko kan blive dyrket endnu mere miljøforkert. Det er en risiko, vi løber. Det betyder ikke, at jeg ikke mener, der er fremskridt i det, men jeg synes, det er trist, at Landbrugsministeriets udvalg i sin delbetænkning må skrive, at man faktisk har overvejet den bredere betragtning, jeg taler for her, nemlig at man har anbefalet at overveje muligheden for ekstensivering på grundlag af begrænsning i anvendelse af produktionsfaktorer, men at man ikke har set på det endnu.

Det vil altså sige, at man ikke åbent tør diskutere, om mindre brug af pesticider og kunstgødning kunne have bidraget til at skabe en bredere og mere samlet løsning. Det har man ikke turdet, og det er beklageligt. Vi er glade for, at Jordbrugsøkonomisk Institut tør sige noget.

Chancen udnyttes altså ikke fuldt ud, men det er oplagt, at der er en lang række forbedringer, herunder også en del af de ting, SF har påpeget.

Hvad er manglerne? Jeg tror, de først og fremmest findes i den diskussion om bræmmerne, vi havde før. Jeg tror, det er nødvendigt, at det kommer ind i denne lovgivning, at der skal være bræmmer. Vi er fleksible, hvad angår mængden og størrelsen – det skal der forhandles om, og der skal være lokal indflydelse, for der er forskel fra sted til sted – men det er vigtigt, at vi får det ind i loven, så vi kan få en langsigtet strategi, der prioriterer vådområderne og områderne lige ved siden af vådområderne. Det er det, jeg er bange for forsvinder, hvis vi gør det frivilligt.

Det andet, jeg er bekymret for, er, at jordfordelingsinstrumentet ikke er tilstrækkeligt med. Jeg synes, det er trist, at regeringen ikke har fået det med, men i bemærkningerne står der noget om, at man har arbejdet med det, og at det er noget, man vil arbejde videre med. Jeg tror altså, jordfordelingen burde have været meget mere offensivt med.

Dermed kommer jeg også til at måtte konstatere, at der sådan set er for få penge til opkøbsiden og måske lidt for mange til plejesiden. Det er en prioritering, som jeg synes man skal diskutere. Hvis man vil lave de løsninger, som jeg synes strategien skal lægge op til, og sikre områderne i nærheden af vandløb og søer, skal man have et instrument, der hedder lovgivning om bræmmer og jordfordeling, så man kan flytte rundt med jorden i den forstand, at landmændene kan sikres deres produktion, men vi samtidig får noget jord sikret liggende i ådale. Et sådant instrument har vi brug for i en samlet strategi, og det er jeg meget bekymret for ikke kommer ind her.

Derfor vil jeg appellere til, at det flertal, der sidste år mente, at det skulle være obligatorisk under udvalgsarbejdet og her i dag manifesterer, at vi mener, at lovforslaget skal udvides med bræmme strategien.

Til sidst vil jeg sige, at jeg synes, set-aside-problemerne, EF's braklægningsordninger, er ret groteske. Vi har advaret mod dem, for vi ved ikke, hvad der er vedtaget. Jeg vil gerne høre, om de to ministre ved, hvad der er vedtaget i EF – jeg ved det i hvert fald ikke. Jeg sidder i Markedsudvalget og er derfor velorienteret, men alligevel ved jeg ikke, hvad der er vedtaget. Det er virkeligheden, og jeg synes egentlig, det er fantastisk trist, at vi med hensyn til beslutninger, som er så vigtige for dansk landbrug, er i